

XXII GLUMAČKE SVEČANOSTI “MILIVOJE ŽIVANOVIĆ”

1 - 6. april
2017.

Република Србија
Министарство културе и информисања

ЦЕНТАР ЗА КУЛТУРУ
ПОЖАРЕВАЦ

REČ SELEKTORA

O glumačkom talentu

Nebojša Bradić

Svejedno kakvi su fizički atributi glumca i bez obzira kakve on veštine ima, postoji stvar koja se zove talenat, koja nije misteriozna i nemoguća za definiciju, već merljiva i vrednosno raspoređena kod nekih glumaca u većoj meri, u odnosu na one druge.

Poreklo talenta je verovatno za diskusiju. Neki smatraju da je glumac rođen sa svojim talentom i da oni koji nisu blagoslovljeni rođenjem neće moći da nadoknade taj deficit, ma koliko da se trude. Drugi misle da je talenat formiran tokom detinjstva kao odgovor na ohrabrivanja, osporavanja ili vršnjački rivalitet. Ukoliko postoji glumački gen koji je nasleđen od jednog roditelja, bilo bi zanimljivo da se vidi kako izgleda ta mala grupa histrionskih ćelija koje se bore kako bi se izrazile u jednom uzorku DNK.

Bez obzira na poreklo talenta, veoma lako je videti da li ga neko poseduje, premda nije uvek lako priznati da upravo oni koji imaju najveći talenat često nemaju attribute koje publika traži u svojim herojima i heroinama. Ima glumaca neponovljivog dara koji su niži rastom da bi bili prirodan izbor za Romea, kao što ima glumica koje izgledaju isuviše *obično*, da bi mogle da nose lik Julije. I to nije u redu. Dobar i hrabar reditelj će uvek birati talentovanog glumca. Ali, pravljenje glumačkih podela nije uvek pravedno i hrabro, tako da niski, obični i debeli po kratkom postupku dobijaju manje, svejedno koliko su hrabri u srcu ili obilni u talentu.

Za razliku od veštine, koja može biti dosegnuta, razvijena i primenjena, talenat je komponovan od bogatih amalgama prirodnih darova i instinkata, manje ili više isprepleten sa glumčevim vrednostima, usmerenjima, ličnošću i sopstvenim imidžom. Tri najvažnija konstituenta glumačkog talenta su mašta, igranje uloga i posmatranje. Oni su zlato, miris i tamjan glumačkog posla. Bez njih su glumci nedaroviti, a gluma oskudna.

Glumačke svečanosti *Milivoje Živanović* više od dve decenije slave velike glumačke talente na radost odane publike.

“

Tri najvažnija konstituenta glumačkog talenta su mašta, igranje uloga i posmatranje

Nebojša Bradić

TAKMIČARSKI PROGRAM / Sve predstave počinju u 20 sati

CENTAR SRPSKOG TEATRA

Glumačke svečanosti „Milivoje Živanović“, 22. put, od 1. do 6. aprila u Požarevcu

Posvećeno bardu srpskog glumišta

Glumačke svečanosti u čast Milivoje Živanovića, početkom aprila održavaju se u Požarevcu po 22. put. Svetu teatra u Srbiji dobro je poznato da su ti dani u ovom gradu potpuno posvećeni glumcima, profesiji kojoj je ovaj slavni Požarevljanin dao mnogo a koja mu se na ovaj način dostojno odužuje.

Organizaciju festivala renomea kakav *Dani Milivoje Živanovića* uživaju, ne bi bilo moguće bez pomoći lokalne samouprave. Pored novčane pomoći, *Dani* posvećeni bardu srpskog glumišta, imaju i u pažnji koju im požarevačka gradska Vlada poklanja od osnivanja festivala do danas.

— Posebna je čast biti na čelu, nekada Opštine, a danas Grada Požarevca, između ostalog i zbog zaduženja koje imate vezano za našeg *Milivoje*. Oprostite mi što ne govorim pun naziv festivala, ali mi Požarevljani u svakodnevnom govoru koristimo baš ovakav termin jer imamo potrebu da u svakoj prilici istaknemo da je on bio naš sugrađanin. Naime, ta prijatna zaduženja koja su kao gradonačelnik imati ove godine ne ogledaju se samo u činjenici da ću biti u prilici da simbolično predam ključeve Požarevca predsed-

Požarevac ima dugu tradiciju vrsnih umetnika iz svih domena, a naročito glume

Bane Spasović

niku stručnog žirija, već i u tome što ću tih dana u ime grada biti domaćin velikom broju ljubitelja kulture iz čitave Srbije — kaže gradonačelnik Požarevca, Bane Spasović.

Reklo bi se da Požarevljani gaje posebno poštovanje prema velikom glumcu. Činjenica je i da Požarevac pored ovog, ima još dva pozorišna festivala, od kojih još jedan nosi njegovo ime.

— To jeste direktna posledica značaja koji Milivoje Živanović ima za Požarevac, ali rekao bih i za Srbiju. Drugi festival je *Milivojev štap i šešir*, u kome učestvuju takozvana varoška pozorišta iz čitave Srbije, a ponosni smo i na festival posvećen još jednom velikom našeg glume, Živki Matić, koja okuplja amatere iz dva okolna regiona. Da smo ponosni na naše dramske umetnike govori i podatak da smo njihove likove predstavili dramskim prikazom na defileu tokom *Ljubičevskih konjičkih igara*. To je način da pokažemo da Požarevac ima dugu tradiciju vrsnih umetnika iz svih domena, a naročito glume — govori u jednom dahu Spasović, koji se još pohvalio i Zankom Stokić, koja je takođe iz ovih krajeva.

Oni koji su već jednom bili na Glumačkim svečanostima *Milivoje Živanović* već znaju, a ostalima je jasno da je početkom meseca aprila Požarevac mesto koje važi za centar srpskog teatra.

Selektor Nebojša Bradčić odabrao je pet vrhunskih predstava u takmičarskom delu, a ko će se ove godine kao dobitnik statуетe *Milivoje Živanović* pridružiti Ljubi Tadiću, Đurđiju Cvetiću, Predragu Ejducu, Mikiju Manojloviću i ostalima, videćemo 6. aprila kada će biti i proglašenje pobednika.

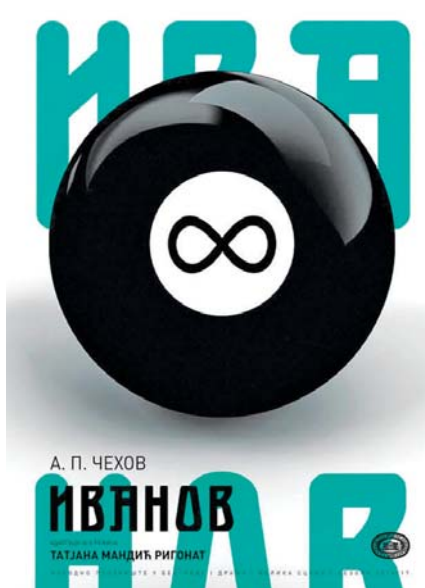

NARODNA DRAMA

Narodno pozorište Beograd

Tekst Olga Dimitrijević, režija Bojana Lazić, igraju Ana Mandić, Sena Đorović, Ivan Marković, Anastasia Mandić, Slobodan Beštić, Nela Mihailović, Aleksandar Đurica i Nina Nešković, Milica Sužnjević i Mina Obradović.

1. april subota

IVANOV

Narodno pozorište Beograd

Tekst A. P. Čehov, režija Tanja Mandić Rigonat, igraju Nikolaj Aleksejević, Nikola Ristanovski, Nada Šargin, Predrag Ejduc, Branko Vidaković, Danijela Ugrenović, Hana Selimović, Nenad Stojmenović, Nikola Vujović, Branka Petrić, Vanja Milačić, Bojan Krivokapić, Predrag Vasić, Nemanja Konstantinović i Jelena Halupa, muzičari Nikola Dragović, Ivan Mirković i Nemanja Bubalo.

2. april nedelja

AVETI

BITEF teatar iz Beograda, Budva grad teatar, MESS iz Sarajeva i Hartefakt fond iz Beograda

Tekst Henrik Ibzen, režija Andrej Nosov, uloge Mirjana Karanović, Branko Cvejić, Slobodan Beštić, Milan Marić i Marko Grabež Jovana.

3. april ponedeljak

POD ŽRVNJEM

Jugoslovensko dramsko pozorište iz Beograda

Tekst Dragoslav Nenadić, adaptacija i režija Egon Savin, igraju Boris Isaković, Anita Mančić, Marko Janketić, Jelena Petrović, Amar Ćorović, Bojan Lazarov, Nebojša Milovanović, Vesna Stanković, Milica Gojković, Miodrag Dragičević, Nenad Jezdić i, Nebojša Ljubišić.

4. april utorak

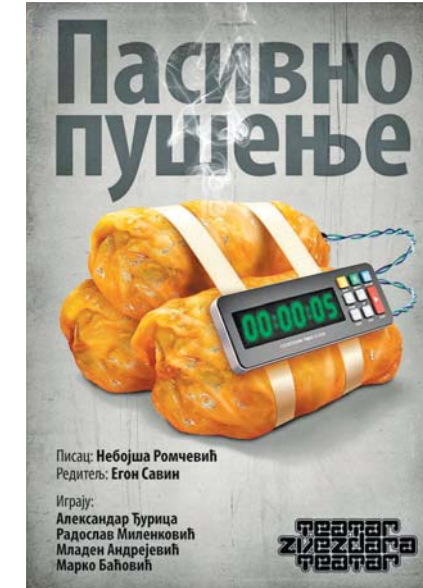

MREŠĆENJE ŠARANA

Atelje 212 iz Beograda

Tekst Aleksandar Popović, režija Milan Nešković, igraju Svetozar Cvetković, Tihomir Sranić, Hristina Popović, Viktor Savić, Nemanja Oliverić, Ivan Jevtović, Dubravka Mijatović, Nenad Jezdić i Dragana Đukić

5. april sreda

PASIVNO PUŠENJE

Zvezdara teatar iz Beograda

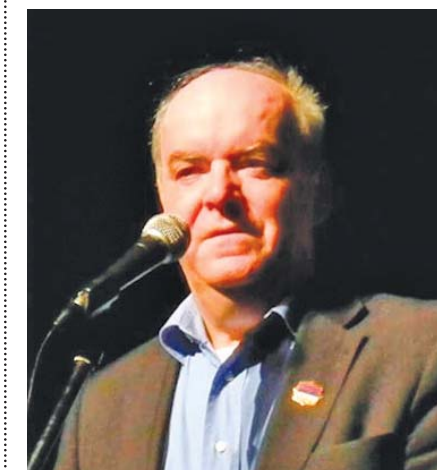
Tekst Nebojša Romčević, režija Egon Savin, igraju Aleksandar Đurica, Radoslav Milenković, Mladen Andrejević i Marko Bačović.

6. april četvrtak

U ČAST NAGRAĐENIH

REČ DIREKTORA

Uvek u centru zbivanja

Dragi Ivić

Nekada *Dom omladine i pionira*, sada *Centar za kulturu Požarevac* ove godine slavi tri i po decenije od useljenja u novu zgradu. Menjale su se okolnosti, situacija, ljudi, pa čak i države, a naš *Dom* ostajao je na pravom mestu — u centru kulturnih, društvenih, pa i političkih i istorijskih zbivanja. Bio je i ostao jedan od najvećih kulturnih centara ne samo na prostoru nekadašnje Jugoslavije već i mnogo šire. Sa svojih četiri i po hiljade kvadratnih metara korisne površine, sam po sebi nametnuo je veoma visoke standarde u organizaciji, produkciji i zadovoljavanju svih vrsta kulturnih, umetničkih i društvenih potreba.

Kroz *Centar za kulturu* prošlo je stotine hiljada posetilaca; nema profesionalca koji nije nastupao na nekoj od naših scena, a broj amatera niko nikad neće ni moći da utvrdi. Glumci, igrači folklor, muzičari, slikari, rokeri, karikaturisti, pesnici, aforisti, besednici, recitatori... Svi oni su ugradili sebe u jednu ozbiljnu instituciju kojoj niko ništa nije poklonio, već je morala za svaki svoj pedalj napretka da se izbori. Tehnički, to je i danas, zahvaljujući stalnom, domaćinskom zanavljanju, jedna od najbolje i najmodernije opremljenije zgrade te vrste i namene i svojim organizacionim modelom predstavlja istinski kulturni centar ne samo ovog grada već i šireg kraja iz koga prema nama gravitiraju na razne načine stotine hiljada ljudi. Vredi reći da je to tekovina mnogih generacija: lokalna samouprava, kao retko gde u Srbiji u potpunosti podržava aktivnosti *Centra za kulturu*. Zahvaljujući takvom odnosu prema kulturi, ne samo u našem gradu, sada imamo pravo takmičenje u festivalima, od Jagodine, preko Šarca i Požarevca, do Zaječara, Sterijinog pozorja... u Srbiji se takmičimo lepotom i umetnošću. Može se reći da je, bar kad je kultura u pitanju, Srbija velesila u svetskim razmerama. Stoga možemo s pravom reći da je i naš *Centar za kulturu* uvek na mestu na kome i treba da bude — u centru zbivanja.

Dragi Ivić

Autor je direktor Centra za kulturu, dipl. producent

ДОСАДАШЊИ ДОБИТНИЦИ СТАТУЕТЕ „МИЛИВОЈЕ ЖИВАНОВИЋ“

1. ЛУБА ТАДИЋ
2. ЛЕТАР БАНЂЕВИЋ
3. ДРАГАН МИЋАНОВИЋ
4. ВОЈА БРАЈОВИЋ
5. ГОЈКО ШАНТИЋ
6. МИХАЈЛО ЈАНКЕТИЋ
7. ПРЕДРАГ ЕЈДУС
8. БУРЂИЈА ЦВЕТИЋ
9. ЗЕЛЕНКА ЖИВКОВИЋ
10. ДРАГАН ПЕТРОВИЋ
11. РУЖИЦА СОВИЋ
12. БОРИС ИСАКОВИЋ
13. ВЕДИКА ГУТОВИЋ
14. ГОРГАНА ЂУРЂЕВИЋ-ДИМИЋ
15. ТИХОМИР СТАРИЋ
16. ДРАГАН МИЋАНОВИЋ
17. МИКИ МАНОЈЛОВИЋ
18. САША ТОРЛАКОВИЋ
19. МИОДРАГ КРВОВАКИЋ
20. НЕБОЈША ГЛУГОВАЦ
21. ВОЈИН ПЕТРОВИЋ

Selektor i žiri(ji)

Selektor 22. Glumačkih svečanosti *Milivoje Živanović* je reditelj Nebojša Bradčić, dok su u stručnom žiriju prof. dr Milovan Zdravković i dramski umetnici Ana Sofrenović i Mihajlo Miša Janketić. Žiri publike su Margareta Sekulović, Goran Seger i Sonja Mirić.

PRATEĆI PROGRAM

BASNE

Predstava za decu u produkciji *Ars longa* iz Beograda, 1. aprila na Maloj sceni CzK od 12 sati;

FOTOGRAFIJE

Izložba *Petar Kralj, uloge u pozorištu i na radiju* Muzeja pozorišne umetnosti Srbije, 1. aprila u Holu CzK od 19.30 sati;

BESEDA

Svetlana Bojković, 1. aprila u 20 sati;

PROMOCIJA

Novi broj časopisa za pozorišnu umetnost *Scena* (Sterijino pozorje), 2. aprila od 19 sati;

FILMSKA PROJEKCIJA

Film *Vreme Mire Stupice* Milana Šarca, 4. aprila od 19 sati;

PROMOCIJA

Knjiga *Tragedija inicijacije ili nepostojani princ* Ivana Medenice (FDU i IK Clio Beograd), 5. aprila od 19 sati.

Ljubav na prvi pogled

MILIVOJE
ŽIVANOVIĆ I
POZORIŠTE

Najteže je u svome selu vladika biti – odavno govori mudra narodna poslovice. Gotovo da nema izuzetaka među poznatim ličnostima koji nisu osetili gorčinu ove rečenice. Čak je i veliki Mocart s ogorčenjem do kraja života govorio o rodnom Salzburgu, s prezrenjem izbegavajući da ga spominje kao svoje rodno mesto. Milivoje se rodio u skladnoj porodici kafedžije Đorđa Živanovića i majke Leposave, rođene Đorić iz čuvene porodice Đorić koja svoje kućište ima u Smoljincu. Možda će se Smoljinčani jednog dana setiti da obeleže na neki način postojanje ove slavne porodice. Njen brat od strica, dr Nikola Đorić, filosof i urednik *Srbadije*, mnogo je uticao na Milivoja svojim kazivanjima prilikom čestih poseta. Na obližnjoj pijaci smenjivali su se cirkusi i klovnovi i svojim šarenilom veoma uticali na nemirni duh dečaka. Vrteli su se ringišpili, a s njima i mašta dečaka. Presudan uticaj bilo je, ipak, gostovanje čuvenog Koste Delinija i trupe koju je on predvodio – niškog putujućeg pozorišta *Sinđelić* godine 1908. Kada je u hotelu *Ksenofon* počela da se odvija drama Jovana Dragaševića *Hajduk Veljko*, istovremeno se takva drama odvijala i u duši malog Milivoja. Kuriozitet predstavlja podatak da je premijeri te drame prisustvovao Milutin Petrović, rođeni brat Veljkov. Još je interesantnije i to da se i on pojavljuje u drami. Tako je pravi Milutin mogao da posmatra kako ga predstavljaju na sceni. Posle ljubavi na prvi pogled, između Milivoja i pozorišta više ništa nije bilo isto. Prvi filmovi koji su prikazivani u *Ksenofonu* još više su uticali na Milivoja, a posebno film

➔ Živanović kao Hamlet 1927. godine

Milivoje Živanović rano je otišao od kuće – sa 14 godina pojavljuje se kao dobrovoljac u *Sremskom dobrovoljačkom odredu*. Prelomni trenutak za njegov životni put je gostovanje trupe Koste Delinija. Prvi nastup, kao recitator, imao je 1. maja 1918. Tada je u požarevačkom *Ksenofonu* Triša Kaclerović držao socijalistički govor. Milivoje je kazivao prevedenu pesmu *Dobar drug* (prevod V. Ilića). Posle toga nekoliko godina luta s putujućim drušinama od nemila do nedraga. Prelomni momenat je nastup u trupi Mihajla Mikice Spasića. U komadu koji je napisan u dokolici (*Detto*) imali su sreću da ih pogleda Nušić i tada njegova karijera kreće stalnom uzbrdicom. Od 1923. do 1928. igra u *Srpskom narodnom pozorištu* u Novom Sadu. Od 1928. do 1933. igra u

Zemljotres u Mesini s poznatim glumcem Zigomarom.

Odmah po oslobođenju Skoplja nemirni duh ga vodi, ni manje ni više, u Skoplje. To prvo bekstvo trebalo je da ga odvede u Ameriku. Žandarmi su ga pravovremeno zaustavili i vratili, no ne zadugo. U 14. godini javlja se u dobrovoljce *Sremskog odreda* vojvode Ignjata Kirhnera, pod komandom majora Radojkovića. Ovaj put otac ga na *Adi* pronalazi i vraća, no on ponovo kreće put avanture, ovaj put mnogo duže. Priključuje se štabu *Treće armije* i stiže do Peći. Interesantno je reći da je tu armiju predvodio Pavle Jurišić Šturm, po kome odnedavno kasarna u Požarevcu nosi ime. Ovaj put nema ko da ga vrati i on prolazi kalvadiju povlačenja i poraza. Prelazi Crnu Goru, Bosnu, a godine 1915. umire mu otac

➔ U predstavi *Crveni cvet* 1950. godine

kao mobilisan vojnik. Vraća se u Požarevac i starajući se o porodici radi kao pružni radnik, kantardžija, kelner, švercer, štaver koža... Prvi maj 1918. predstavlja za njegovu karijeru, konačno, prelomni trenutak. U *Ksenofonu* recituje pesmu V. Ilića *Dobar drug* na skupu socijalista Triše Kaclerovića i Rade Vujovića. Odlučuje da jednom za svagda prekine sa svaštarenjem i kreće sa grupom Ljube Vukomanovića neizvesnim putem putujućih družina. Imao je tačno 19 godina. Može se reći da 1921. Milivoje konačno napušta Požarevac, počinjući

ponovo sa dna – kao statista, sufler, rekviziter. Od prve kritike Raula Radovića (*Milivoje i gluma su dva antipoda*) do medalje *Stanislavskog* smestilo se slavno dugo putovanje, kao da mu je biografiju pisao Molijer, a ne on sam.

➔
Medalja
Stanislavski

Narodnom pozorištu u Skoplju, gde stiže presudnu slavu. U nacionalni teatar dolazi kao glumac o koga se otimaju, godine 1933. i tamo igra do 1947. Te godine prelazi u novoformirano *Jugoslovensko dramsko pozorište*, kao jedan od najvećih ovdašnjih glumaca, gde ostaje do 1970. godine. Te, 1970. prelazi u *Savremeno pozorište (Beogradsko dramsko)* i tu igra samo jednu predstavu.

Ukupno je od 1923. do 1970. odigrao je nešto više od 360 uloga, neke i u različitim postavama. Igrao je u više od 30 filmova i televizijskih serija, od kojih su neke prikazivane po celom svetu. Poslednja uloga koju je odigrao bila je Hadži Zamfir u *Zoni Zamfirovoj*.

Zvezdani trenuci

Godine 1955. nastupa u predstavi *Jegor Buličov* na drugom festivalu Teatra nacija u Parizu. Predsednik festivala, Žan Žilijen iz počasti prema Milivoju dodeljuje mu garderobu Sare Bernar. Više od 30 puta zavesa je podizana na izazov publike. Nastupala su pozorišta iz Finske, Engleske, Irske, Belgije, Italije, Švajcarske i Kine. Prvi put *Jegor Buličov* gostuje u SSSR maja 1956. i to u filijalama *MHAT (Moskovski umetnički akademski ansamb)* u Gorkom, Lenjingradu i Kijevu. Nekoliko godina kasnije *JDP* nastupa u Sofiji. Konačno, 1966, na sceni *MHAT* doživljava punu satisfakciju kada za svoju rolu dobija medalju *Stanislavskog*.

Predstava *Jegor Buličov* premijerno je izvedena u sezoni 1950/51. Igrana je s prekidima sve do ranih 1970-ih – ukupno 181 put.

➔ Uručivanje Medalje Stanislavski u Moskvi 1966. godine